

РЕШЕНИЕ

№ 7087

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Мая В Миланова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9706** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалбата на Началника на Дирекция за национален строителен контрол – София, срещу Решение от 23.08.2023 година, постановено по НАХД № 16628/2022 година по описа на Районен съд – София.

Жалбоподателят твърди, че въззивният съд е постановил решението си при неправилно приложение на материалния закон, тъй като неправилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в липса на ясно описание на нарушението. Твърди, че задълженията за обезопасяване на строежа са описани подробно. Твърди, че строителният надзор се осъществява от ДЗЗД „Нова София“ 2017“, което е непersonифицирано и не може да бъде наказано, поради което е ангажирана отговорността на съдружник в него. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Ответникът – „Инфра Инвест“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че решението е постановено при спазване на процесуалните правила и правилно приложение на

материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на „Инфра Инвест“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Наказателно постановление № С-20-ДНСК-213/22.11.2022 година на Началника на Дирекция за национален строителен контрол - София, с което е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева за административно нарушение по 237, ал. 1, т. 18, вр. чл. 168, ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата затова, че за периода 09.04. – 13.04.2022 година, в [населено място], в качеството си на лице, упражняващо строителен надзор не е осъществило контрол относно спазване на изискванията за здравословни и безопасни условия на труд в строителството на строеж „от площад „Руски паметник“ по [улица]до кръстовището с [улица], тъй като на почти целия участък с изключение на зоните на спирките на градския транспорт и кръстовищата, както и участъка от площад „Руски паметник“ до [улица]строителната площадка към основното трасе на [улица]не е обезопасен с временни предпазни огради; в участъка преди светофара на „Прима център“ е отнета част от паважната настилка на булеварда, без изпълнено обезопасяване и без ограничителни знаци, предвидено по част „Временно ограничение на движението“ („ВОД“); по уличното платно безразборно са поставени бетонови стойки за огради; не е поставена задължителна сигнализация и маркировка, зададена в одобрените към разрешението за строеж проекти за „ВОД“ по време на строителството, включително разполагането на ограничителни табели С4 и др.

С Решение от 23.08.2023 година, постановено по НАХД № 16628/2022 година по описа на Районен съд – София наказателното постановление е отменено. За да постанови този резултат съдът е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения. Въззивният съд е приел, че административнонаказващият орган не е посочил какви задължения за осъществяване на контрол относно спазване на изискванията за здравословни и безопасни условия на труд в строителството е имало дружеството, за да се направи преценка за изпълнението им. Приел е, че не е доказан по безспорен начин периодът на изпълнение на задълженията, тъй като проверката на строежа е извършена на 13.04.2022 година, а като период на изпълнение на задължението е посочен 09.04.2021 – 14.04.2022 година. Отделно от това въззивният съд е приел, че в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление е посочено, че наказаното дружество е участник в дружество по Закона за задълженията и договорите заедно с още две търговски дружества, на които също е наложена имуществена санкция, като неправилно е ангажирана отговорността им поотделно, а не при съучастие.

Настоящият състав намира, че въззивният съд неправилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в липса на описание на извършеното нарушение. В обстоятелствената част на наказателното постановление много ясно е посочено, че при извършената проверка е установено, че почти целия участък с изключение на

зоните на спирките на градския транспорт и кръстовищата, както и участъка от площад „Руски паметник“ до [улица]строителната площадка към основното трасе на [улица]не е обезопасен с временни предпазни огради; в участъка преди светофара на „Прима център“ е отнета част от паважната настилка на булеварда, без изпълнено обезопасяване и без ограничителни знаци, предвидено по част „ВОД“; по уличното платно безразборно са поставени бетонови стойки за огради; не е поставена задължителна сигнализация и маркировка, зададена в одобрените към разрешението за строеж проекти за „ВОД“ по време на строителството, включително разполагането на ограничителни табели С4 и др. След като е посочено какво не е направено, очевидно е, че такова е било необходимото обезопасяване.

Изводът на въззивния съд, че дружеството по Закона за задълженията и договорите е неперсонифицирано, поради което същото не може да носи обективна безвиновна отговорност по ЗАНН е правилен. Никъде обаче в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление не е посочено, а и липсват такива доказателства, че срещу другите участници в дружеството по Закона за задълженията и договорите са образувани административнонаказателни производства. След като дружеството е неперсонифицирано и същото има качеството на лице, упражняващо строителен надзор, всеки от съдружниците в него носи отговорност за неизпълнение на произтичащи от закон задължения. В преценката на административнонаказващият орган е чия отговорност ще ангажира. Отношенията между участниците в дружеството се уреждат по общите правила на договорната отговорност.

Отделно от това съдебното решение е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като въззивният съд не е установил относимите факти. Мотивната част на решението се състои от описание на административнонаказателното производство : кога и за какво нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение, както и че въз основа на него е издадено наказателно постановление.

Въззивната инстанция е инстанция „по фактите“, поради което съдът е длъжен, с всички допустими средства, да установи относимите факти, арг. чл. 313 и следващите от Наказателно-процесуалния кодекс, вр. чл. 84 от Допълнителните разпоредби на ЗАНН.

В конкретния случай съдът не е изложил мотиви за приетото за установено от фактическа страна. Не е изследвал качеството на лицето въз основа на представените договори за учредяване на дружество по Закона за задълженията и договорите и не е установил какви са изискванията за безопасност, за да достигне до извод, че не са изпълнени. Едва след установяване на всички относими факти въззивният следва да направи проверка за законосъобразност на наказателното постановление, включваща 1.) проверка дали наказателното постановление е издадено от компетентен орган; 2.) издадено ли е наказателното постановление при спазване на административнонаказателните правила; 3.) установеното съставлява ли нарушение; 4.) съобразено ли е наложеното наказание със законоустановеното и дали постига целите по чл. 12 от ЗАНН. Само при пълна липса на обстоятелствена част в наказателното постановление въззивният съд може да обоснове извод за допуснато съществено процесуално нарушение без да установи относимите факти. Конкретният случай не е такъв.

Въззивният съд е приел, че нарушението не е доказано, като не е проявил процесуална

активност и не е задължил административнонаказващият орган да попълни административната преписка със строителните книжа, от които да е видно какви са предвижданията за „ВОД“.

Отделно от това съдът е приел, че не са събрани доказателства, че бездействието е продължило за целия период от 09.04.2021 до 14.04.2022 година, като не е съобразил, правомощията си да измени наказателното постановление, при установяване, че бездействието е продължило само за част от периода, за който лицето е наказано.

С оглед на изложеното настоящата инстанция намира, че решението, като постановено при допуснато съществено процесуално нарушение и неправилно приложение на материалния закон следва да се отмени и да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд. При новото разглеждане следва да бъдат установени относимите факти и едва след това да се пристъпи към анализ извършено ли е административно нарушение.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 23.08.2023 година, постановено по НАХД № 16628/2022 година по описа на Районен съд – София и ВРЪЩА делото на друг състав на същия съд ново разглеждане.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.